A ÎNCEPUT TRIMESTRUL III !

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 15 (903) * miercuri 10 aprilie 1963 * 8 pag. 30 bani

PENTRU CE NOTĂ SĂ ÎNVEȚI ?

Sînt fel de fel de note în școală : note la oral, note la lucrări scrise, note la lucrări practice. Unele sînt mai mari, altele mai mici : 10, 8, 6, 9, 5... Atunci cînd te așezi la masă, pentru a-ți pregăti temele, sau atunci cînd profesorul te scoate la răspuns, te gîndești dinainte la o anumită notă, și anume la aceea pe care ți-o dorești. Să vedem, așadar, la ce note se gîndesc diferiți copii ! Iată, de pildă, un băiat are 10 la geografie, și ține morțiș să primească tot un 10, pentru a nu-și „strica" media. Altul, dimpotrivă, are — din păcate — 4 și dorește ca nota următoare să fie cel puțin 6, pentru a-i „ieși" media. Am întîlnit și altfel de cazuri : o fată a învățat odată toată după-amiaza la istorie". „Dar tu ai și romîna mîine, cînd o să-ți scrii temele ?" „Important e să obțin o notă mare la obiectul care îmi place, adică la istorie, a răspuns fata ; cît despre romînă, cer caietul de la o colegă".

Trebuie să spunem din capul locului că unii dintre acești copii greșesc în felul lor de a se gîndi la note. Cea mai bună dovadă este că, adesea, au surprize neplăcute. Băiatul, care vrea să-și „facă" doar media, abia că obține 5, iar fetița pasionată numai de istorie primește o notă slabă deoarece, deși cunoaște istoria, se exprimă fără a ține seama de regulile gramaticale.

Dar nu cumva din cele spuse pînă acum s-ar putea trage concluzia că atunci cînd înveți nu e bine să te gîndești la note ? Dimpotrivă, e chiar necesar să te gîndești la note, și încă nu la orice fel de notă, ci la nota cea mai mare ! Aceasta e o notă care, spre deosebire de altele, nu apare numai în catalog, ci și în felul tău de a munci și de a te comporta în viitor : este nota pe care ți-o va da viața ! Iată, aceasta e nota pentru care trebuie să înveți ! Ea nu se poate exprima în cifre, ci în fapte. Pentru tine, partidul a creat școli numeroase, ți-a dăruit în mod gratuit manualele școlare, a crescut cadre de profesori bine pregătiți, care să-ți transmită cunoștințe folositoare. Toate acestea au scopul de a te înarma cu o astfel de pregătire multilaterală încît să poți deveni un constructor de nădejde al socialismului și comunismului. Cum te vor aprecia viitorii tăi tovarăși de muncă, atunci cînd îți vei lua locul pe șantier, în fabrică sau în rîndul colectiviștilor ? **Tocmai această apreciere este nota la care trebuie să te gîndești atunci cînd înveți !** Gîndindu-te la ea, vei înțelege și mai bine cum și de ce trebuie să înveți pentru a obține rezultate frumoase. Și, desigur, aceste rezultate nu se vor lăsa așteptate ; mai întîi vor apărea sub forma cunoscutelor note din catalog, iar mai tîrziu, în viață, vor lua înfățișarea acelei bărbătești strîngeri de mînă cu care muncitorii se felicită între ei ori de cîte ori obțin un succes.

SCINTEIA PIONIERULUI

Fruntași la învățătură și în activitatea pionierească

Studiul individual

Incă din primii ani de școală, mi-am dat seama că tovarășii profesori au dreptate cînd ne spun că: studiul individual, sîrguincios în fața manualului are o mare importanță pentru însușirea lecțiilor. De aceea, cînd îmi pregătesc lecțiile citesc întotdeauna cu atenție notițele, lecția din manual apoi, repet și caut să răspund corect la întrebările principale. Pe lîngă aceasta caut să citesc și să-mi însușesc cunoștințele necesare din cărți de literatură, din ziare și reviste.

In felul acesta reușesc aproape întotdeauna să dau răspunsuri bune și foarte bune la lecții, să am multe note de zece.

ABĂLAȘEI ANETA
cl. a VI-a, comuna Coțușca, raionul Săveni

CIURCU EFTIMIE, cl. a III-a, Școala de 8 ani nr. 2, Focșani, reg. Galați

FLOREA FLORICA, cl. a IV-a, satul Rudeni, com. Chitila, reg. București

DASCĂLU IRINA, cl. a IV-a B, Școala de 8 ani nr. 2, Bacău

BENE RODICA, cl. a V-a, Școala de 8 ani nr. 4, Oradea

Pentru mine, ca și pentru toți colegii mei, fiecare lecție nouă este un prilej de a afla lucruri noi și interesante. Iată de ce sînt foarte atentă la explicațiile tovarășei învățătoare și urmăresc firul lecției de la începutul și pînă la sfîrșitul ei. Atenția la predarea lecției mă face să plec de multe ori cu lecția aproape învățată. Acest lucru îmi ajută foarte mult în pregătirea lecțiilor acasă, în obținerea mediilor de zece la toate materiile.

COSTRIȘ ELENA
cl. a IV-a
Școala de 8 ani comuna Putineiu, raionul Giurgiu

Citiți în paginile II-III ale gazetei noastre raidul-anchetă dedicat ÎNVĂȚĂTURII.

Fruntaşi la învăţătură şi în activitatea pionierească

IOVE DOBRA, cl. a III-a, Şcoala de 8 ani, com. Şoldanu, raionul Olteniţa, reg. Bucureşti

CĂLINESCU ION, cl. a IV-a, Şcoala de 4 ani Aninoasa, com. Glăvile, raionul Drăgăneşti, reg. Argeş

Prietenii notelor bune

Pionierii Irinyi Ecaterina este orădeancă, învaţă la Şcoala de 8 ani nr. 7, în clasa a VI-a B. La şcoală am întîlnit colegi de-ai Ecaterinei. Iat-o pe Kovacs Rozalia. „La început, ne mărturiseşte Rozalia, preşedinta noastră de grupă Irinyi Ecaterina, m-a ajutat. În ultimul timp însă, mă pregătesc singură pentru că am învăţat... să învăţ". În anul şcolar trecut, Rozalia ca şi alţi cîţiva colegi, ca Toth Elisabeta, Herman Ludovic, Koracsonyi Nicolae ajungeau la corigenţă. Acum?

— Această poveste cu corigenţele a fost odată..., se grăbeşte să menţioneze Ecaterina, mai bine-zis, anul trecut. În anul acesta şcolar clasa noastră, şi în primul, şi în al doilea trimestru nu are nici un corigent.

— Iar în trimestrul al III-lea?

— Vrem să ajungem la un alt a fost odată... şi anume să nu mai avem în clasă nici un elev cu note mediocre. Aşa am hotărît în adunarea de detaşament de la sfîrşitul trimestrului II.

Aşadar, fără corigenţi! Este o situaţie frumoasă cu care s-ar putea mîndri orice clasă din fiecare şcoală.

Programul zilei

— Cum ţi-ai petrecut ziua de azi?

La această întrebare, se întîmplă să auzi astfel de răspunsuri:

„Vai!, de-abia am mai avut puţin timp ca să-mi fac lecţiile. Azi m-am jucat straşnic!"

Alţii răspund: „Joacă? Eu n-am timp de joacă! Lecţiile îmi ocupă tot timpul. De joacă îmi arde mie?"

Sau: „Ce zi grozavă am avut! Mi-am făcut bine toate lecţiile, m-am şi jucat puţin dar am şi văzut un film foarte frumos!"

Ce secret se ascunde în spatele acestor trei răspunsuri? De unde răspunsuri atît de diferite la aceeaşi întrebare? De fapt, nu ştiu dacă-i putem zice „secret" din momentul în care toţi ştiu că **programul zilei** este cel mai bun prieten al şcolarului. Numai că „greutatea" este alta. Nu toţi — chiar şi dintre aceia care au pe hîrtie întocmite programe bune — le respectă. Or, tocmai asta vrem noi să discutăm. Un program al zilei bun — ştie oricine — este acela în care timpul se împarte judicios, pentru învăţătură, pentru joacă, pentru cultură, pentru activităţi obşteşti. **Important este însă ca acest program să fie respectat.** Adică să nu vă mulţumiţi doar cu alcătuirea unui program bun ci să vă străduiţi să-l respectaţi cu stricteţe. A început trimestrul III — ultimul din acest an şcolar. Respectarea programului zilei este neapărat necesar oricui doreşte să obţină rezultate bune atît la şcoală cît şi în activitatea din timpul liber.

ÎNVĂŢĂTURA

Raid anchetă DE

AL. DINU IFRIM
M. MICU
E. SKIBINSKY
MIRCEA ANDREI

VIITORII MAEŞTRI AI RECOLTELOR

Matei Vasilescu, brigadier legumicol la gospodăria agricolă de stat din comuna 23 August, regiunea Dobrogea, tocmai se ocupa de calitatea seminţelor de conopidă, cînd, cei 20 de pionieri şi şcolari de la Şcoala de 8 ani din comună, veniseră să ţină ora practică de agricultură, despre cultura legumelor timpurii, chiar în grădina gospodăriei. Îndată, copiii făcură roată în jurul profesorului şi lecţia începu.

Întrebările vin una după alta: în ce anotimp se seamănă legumele timpurii, cum trebuie pregătit solul şi ce temperatură trebuie să aibă, cîte feluri de răsadniţe există, cum se amenajează şi cîte altele. Rînd pe rînd, pionierii Dobre Gheorghe, Marin Dumitra, Lazăr Nicolae, Stan Elena, Voicu V. Nicolae, Pîrvu Dumitru şi Vlădoi Gh. Nicolae dau răspunsuri bine documentate, folosesc exemple întîlnite nu numai în manual ci şi în grădina de legume a gospodăriei de stat şi a gospodăriei colective. După ce partea teoretică a lecţiei s-a terminat, la îndemnul brigadierului, şcolarii se înarmează cu uneltele necesare şi amenajează ei înşişi cîteva răsadniţe în care seamănă roşii şi varză timpurie. Aşa, bunăoară, elevii de aici ajută periodic unităţile agricole din comună la diferite munci, vizitează pe baza unui plan, sectoarele de muncă de la G.A.C., G.A.S. ori S.M.T., se întîlnesc cu specialiştii în domeniul agriculturii, cu colectivişti fruntaşi, vizionează diafilme cu subiecte agricole.

Toate aceste acţiuni, alături de lecţiile predate la un nivel din ce în ce mai înalt şi mai atractiv, îi ajută pe copii să-şi însuşească cunoştinţe temeinice din domeniul agriculturii, pentru a deveni mîine colectivişti de nădejde, maeştri ai recoltelor bogate.

INTERVIU CU DIRIGINTELE CLASEI A VII-A

Ne-am adresat tovarăşului VIRGIL VLĂSCEANU, dirigintele clasei a VII-a **de la** ŞCOALA DE 8 ANI **din comuna** BASCOV, **regiunea** ARGEŞ, **pe care l-am rugat:**

— Ce ne puteţi spune despre felul cum se pregătesc elevii pentru însuşirea unor temeinice cunoştinţe necesare activităţii viitoare?

— Mai întîi, trebuie să subliniez un lucru de care am ţinut seama chiar de la începutul anului şcolar: disciplina şi respectarea cu stricteţe a orelor de clasă. **Aceasta, ca o condiţie principală. Avem în clasa noastră o frecvenţă de sută la sută. Apoi, încă înainte de vacanţa de iarnă, s-au organizat ore de pregătire la matematică şi limba romînă.**

— Bineînţeles, accentul punîndu-se pe studiul individual...

— Desigur. Cunoştinţele pe care le posedă elevii clasei a VII-a sînt rezultatul muncii depuse de ei vreme îndelungată, pentru însuşirea sistematică, la zi, a lecţiilor predate în clasa. În orele de recapitulare a materiei, am căutat pe de o parte să ne oprim la problemele importante, pe capitole, iar pe de altă parte, am avut în vedere amintirea şi rememorarea unor cunoştinţe de bază predate în clasele anterioare, V-VI.

— Dar cu privire la orientarea profesională?

— Am organizat întîlniri cu părinţii în cadrul orelor educative, vizite cu elevii în gospodării colective şi de stat, în fabricile din împrejurimi. Am căutat să insuflăm elevilor seriozitatea în studiu, simţămîntul că încă de pe acum se pune temelia cunoştinţelor viitoare, a profesiunii viitoare, indiferent pe ce drum se vor îndrepta după absolvirea clasei a VII-a: la şcoala profesională, tehnică sau la şcoala medie. Elevul Constantin Gheorghe, bunăoară, are numai note de 9 şi 10; el şi-a exprimat dorinţa să dea examen la şcoala profesională metalurgică, vrea să se facă frezor. Enache Elena merge la şcoala medie, urmînd să se înscrie apoi la şcoala tehnică sanitară. Mulţi elevi, la fel de buni la învăţătură, vor să urmeze şcoli profesionale agricole, să lucreze alături de părinţii lor, în gospodăria colectivă.

Trimestrul III a început! Pentru pionierii clasei a VII-a A de la Şcoala de 8 ani nr. 183 a început cu o oră de matematică.

Foto: GRIGORE PREPELIŢĂ

Toate obiectele SÎNT IMPORTANTE!

Nu numai prima dată, dar ori de cîte ori mergi la Combinatul Siderurgic de la Hunedoara, siluetele furnalelor, secțiile uriașe, freamătul muncii te impresionează puternic. Privind șuvoiul strălucitor de oțel, care se revarsă în cupe gigantice sau lingourile de oțel transformîndu-se în fel de fel de țevi, de materiale necesare construirii mașinilor și utilajelor, nu se poate să nu te impresioneze munca oamenilor. „Multe, foarte multe cunoștințe trebuie să aibă cei care lucrează aici"... îți spui.

Sînt necesare cunoștințe temeinice de chimie

— Într-adevăr, orice muncitor de la cocserie, de pildă, posedă cunoștințe temeinice din chimie, ne-a spus tovarășul Vladimir David, inginer șef al Uzinei Cocso-Chimice. Dar școlarii se vor mira, poate, dacă o să le spun că noi folosim și respectăm multe din regulile și noțiunile pe care ei le învață în școală. Acestea stau la baza cunoștințelor pe care muncitorii, inginerii și le-au însușit în decursul anilor. Probleme de fierbere, de purificare, de combinarea diferitelor substanțe...

Despre importanța chimiei, a noțiunilor ei elementare ne-a vorbit și tovarășul inginer Sabin Faur de la Oțelărie. „Despre felul cum reacționează oxigenul cu fierul, știu școlarii — dă reacția de oxidare. Ei bine, și alte reacții de felul acesta se petrec în cuptoarele oțelăriei. Fără cunoașterea proceselor chimice, munca noastră nu s-ar putea desfășura..."

Și fizica este de nelipsit

— Dar mai e ceva, a completat tovarășul Iosif Pîrvu, inginer șef al Secției de laminoare. La noi muncitorii trebuie să cunoască bine și fizica. Fenomenele de răcire a oțelului și încălzire țin seama de dilatare, de transmiterea căldurii. Temperaturile prea înalte sau prea scăzute față de necesități pot cauza rebuturi.

Tovarășul Gheorghe Iacob, șeful secției termotehnică și metrologie (adică tehnica măsurilor) după ce mi-a vorbit despre aparatele cele mai diverse, care se găsesc în cele mai îndepărtate colțuri ale combinatului, după ce mi-a explicat despre termometre, manometre și debitometre mi-a spus o poveste. Vreau să v-o reproduc și vouă.

Nici un aparat nu-ți „vorbește" dacă nu știi matematică

În secția aceasta cu aparate a venit într-o zi un lăcătuș, Ladislau Takacs. La început a fost speriat de atîtea aparate, calcule matematice. Pentru că trebuie să știți, fără matematică nu poți să descifrezi „spusele" nici unui aparat de măsură. Și, atunci luînd totul de la început s-a apucat să învețe cu perseverență matematica, fizica, chimia. Rezultatul? Tovarășul Takacs a devenit cu timpul specialist în repararea aparatelor de măsură. Are și multe inovații.

Din cele aflate pînă acum, cred că ați desprins ideea principală: există multe meserii și fiecare cere o anumită pregătire, dar la baza însușirii oricăreia dintre ele stau cunoștințele însușite la școală.

ELENA TOFAN

Hotărîrea noastră

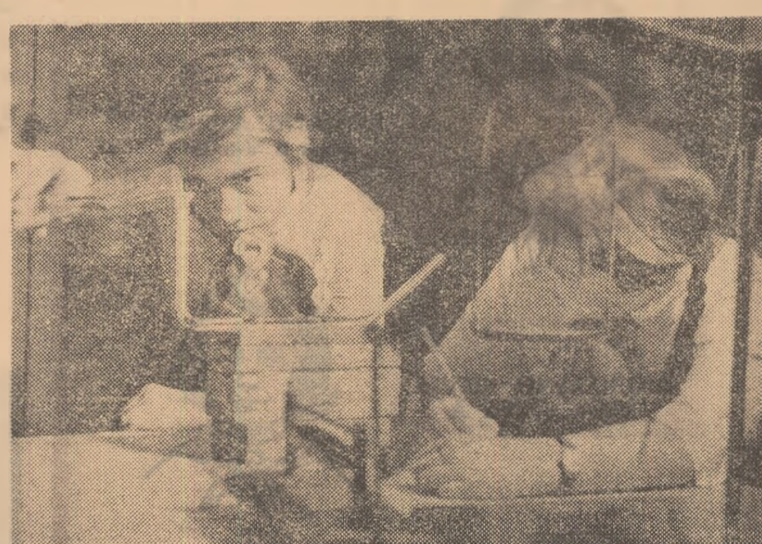
A mai rămas puțin timp pînă la sfîrșitul anului școlar. În fața noastră, a pionierilor și școlarilor claselor a VII-a, stă sarcina de a trece cu succes examenul de absolvire și de admitere. Noi am hotărît ca la sfîrșitul anului să nu avem nici un corigent, nici un repetent. Pionieri ca Burghelea Maria, Cordmeanu Dumitru, Crăciun Ion, Spătaru Nicolae, Doroș Valeriu și alții, au obținut numai note de 8, 9 și 10. Dar ei nu se mulțumesc numai cu rezultatele bune obținute. Împreună cu colectivul de conducere al detașamentului au hotărît să-i ajute pe cei care întîmpină greutăți în însușirea materiei. Pentru aceasta, pionieri ca Alexandroaie Maria, Toma Lucia, Guriuc Nicolae, Macovei Gheorghe și Anton Constantin, după ce au terminat de recapitulat mai multe lecții s-au întîlnit cu ceilalți pionieri și, pe grupe, au lămurit multe lucruri neclare. Cu toate acestea, la baza pregătirii lor a stat și continuă să rămînă studiul individual.

Explicațiile tovarășilor profesori ne sînt întotdeauna de mare folos și niciodată nu lipsim de la orele de consultații create în acest scop. Pionierii detașamentului nr. 1 al școlii noastre, sînt hotărîți să pășească în viață bine pregătiți, să devină demni cetățeni ai patriei noastre dragi.

SPĂTARU D. MARIA
Școala de 8 ani Zlătioara, comuna Lunca, regiunea Suceava

Micii naturaliști de la Casa pionierilor din Pitești lucrează cu seriozitate la răsădirea roșiilor.

Pionierele Butănescu Liliana și Goldbergen Ștefana din clasa a VI-a Școala de 8 ani nr. 11 din Capitală experimentează în laborator principiul vaselor comunicante.

Caietul de notițe

În pregătirea lecțiilor, de un mare ajutor îmi este caietul de notițe. În acest caiet, îmi notez cu grijă ideile principale ale lecției și toate datele mai importante. În acest fel, reușesc să-mi fac în caiet un rezumat, care îmi ajută foarte mult la însușirea fiecărei lecții.

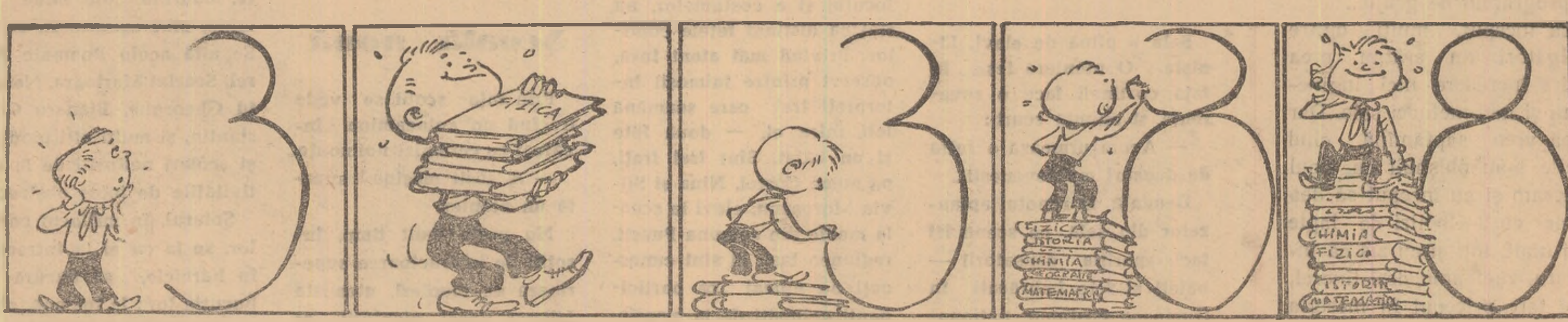
Dar, caietul de notițe nu este numai pentru mine un ajutor prețios în însușirea cunoștințelor predate la ore. Pionierii Vasile Anghel, Simion Alexandru, Popa Maria, Simion Miala, Ispășoaia Dumitru, Bogdan Alexandrina și mulți alții au caiete în care scriu cu grijă punctele principale ale lecțiilor.

Învățînd și după caietele de notițe, acești pionieri și mulți alții se numără printre fruntașii la învățătură din unitatea noastră.

MILAC FLORIAN
cl. a VII-a
Școala de 8 ani, Calomfirești, raionul Alexandria

UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR

Cum transformăm un trei

Ah, ce strîmb ești și ce greu.
Ești o notă uricioasă.
Nici nu pot s-arăt acasă
Treiule, carnetul meu.

Dar de-acum știu ce să fac
Și-am să-ți vin curînd de hac.
Din aceste cărți scot eu
Ac pentru cojocul tău.

Ți-oi închide voinicește
Gura știrbă ca de clește.
Și citesc și iar citesc
Pînă cînd te rotunjesc.

Acum, că am terminat
Și am cărțile citite
Și caietele-ngrijite,
Într-un opt te-am transformat.

UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR UMOR

TÎNĂRUL INGINER

Mă aflam la gospodăria agricolă colectivă din Leorda, raionul Botoşani. Afară începuse un viscol în toată legea. Brigadierul zootehnic era asaltat cu tot soiul de întrebări.

— Unde adăpostim purceii? Dar mieii? Să mărim raţia de concentrate la vaci? Mai facem injecţii viţeilor?...

— Trebuie să ne sfătuim cu tovarăşul inginer, — răspundea brigadierul. El ştie mai bine ce şi cum trebuie să facem. Şi adresîndu-mi-se: Viscolul ăsta de sfîrşit de martie ne-a cam încurcat...

Şi inginerul zootehnic Severin Bărbuţă, un bărbat de vreo treizeci de ani, nu prea înalt şi bine legat, răspundea clar la întrebări, apoi oamenii plecau fiecare la treburile lor. Era limpede că inginerul se bucura de multă încredere din partea oamenilor de la zootehnie. Dar n-a fost din capul locului aşa.

...Ştefan Dănilă privea graficul supărat. Săgeata, care indica creşterea producţiei de lapte la lotul său de vaci, ar fi trebuit să facă un salt serios. Aşa i se spusese. Dar săgeata nu urca şi pace! Pentru asta, gîndea el, vinovat era numai inginerul zootehnic, care de-abia venit în gospodărie, se apucase să facă tot soiul de experienţe.

Despre ce era vorba? Cînd a venit la colectivă, pe inginerul zootehnic l-a surprins mult faptul că producţia de lapte era mică. Cum ar putea fi sporită? A cercetat din nou manualele de specialitate, a stat de vorbă cu îngrijitorii, cu tovarăşii din conducerea gospodăriei şi, în cele din urmă, a ajuns la concluzia că producţia de lapte pe cap de vacă furajată poate spori mult dacă se aplică a treia mulsoare.

— Cum adică? — se mirau oamenii. Să mulgem vacile de trei ori pe zi?

— Desigur, le-a răspuns inginerul. Vacile sînt de rasă bună, pot produce lapte mai mult. Dar pentru asta e nevoie să revizuim raţiile de furaje, să schimbăm cîte ceva în programul de grajd...

La început, mulţi dintre mulgători nu arătau prea multă încredere nici inginerului şi nici metodei sale. Dar după vreo săptămînă, cînd vacile s-au obişnuit cu noul program şi au început să dea zilnic cu 2—3 litri de lapte mai mult, toţi şi-au zis că inginerul zootehnic, deşi tinerel, este tare priceput în meseria sa. Şi de atunci, ori de cîte ori oamenii au nevoie de un sfat, de o vorbă înţeleaptă, i se adresează cu toată încrederea.

A. MIRCEA

PENTRU VOI, COPII!

Numeroşi copii din Bucureşti se îndreaptă zilnic spre clădirea unde se află Filiala pentru copii şi tineret a BIBLIOTECII CENTRALE de stat, unde le stau la dispoziţie mai mult de 30 000 de volume. Aici, citesc sau împrumută cărţi elevi de la şcolile de 8 ani şi medii, profesionale şi tehnice, precum şi studenţi sau cadre didactice.

Numai în luna ianuarie s-au înscris aproximativ încă 1 000 de noi cititori din rîndurile copiilor.

FLORILE ORAŞULUI

De sus, prin acoperişul de sticlă, răzbate o lumină caldă. De o parte şi de alta, pe lîngă ţevi de calorifer, sute şi sute de glastre acoperite cu flori de tot felul — muşcate, petunii şi crizanteme, begonia şi nenumărate alte plante şi arbuşti de ornament.

— Aceştia sînt...

— Butaşi de santaline, îmi explică Săvulescu Speranţa, elevă la centrul şcolar agricol din Curtea de Argeş, unde ne aflăm. Şi continuînd să stropească cu furtunul sumedenia de butaşi aflaţi într-o răsadniţă mare din seră, adaugă: se folosesc la mozaicuri vii de vegetaţie, în grădini sau chiar pe vase mari de argilă. Aţi văzut vara cadranul ceasului din faţa Casei Centrale a Armatei din Capitală? Se face din astfel de plante.

La o altă seră a şcolii, Nicolae Constantin, Diaconescu Gheorghe, Nemţeanu Marieta şi alţi elevi, însoţiţi de profesorul de floricultură Miu Badea, studiază germinaţia unor seminţe de conifere, tei şi arţari, puse recent în răsadniţe, cercetează un soi nou de cactuşi, abia răsăriţi din ţărînă.

Oriunde îţi arunci privirea, în seră, în mijlocul acestei vegetaţii luxuriante, te întîmpină o surpriză. Ca aceasta, bunăoară:

— Apropiaţi-vă, îmi face semn profesorul Miu Badea, strecurîndu-se printre rîndurile de flori, într-un colţ de seră.

Lîngă peretele de sticlă, în nişte glastre, cîteva plante cu frunzele lunguieţe, ca degetele de la o palmă. Profesorul se apropie, atinge cu mîna o plantă şi, în aceeaşi clipă, ea îşi strînge frunzele, se pleacă ca o fiinţă vie la pămînt.

— Mimosa pudica! E o plantă foarte sensibilă, nu suferă să pui mîna pe ea. Chiar şi zgomotul o supără — bunăoară, tropotul cailor...

De ce? Ei, elevii care-şi însuşesc temeinice cunoştinţe de botanică, fizică, agronomie, care se pregătesc să devină floricultori, legumicultori sau pomicultori, cunosc „secretul": planta are pe suprafaţa frunzelor nişte firişoare aproape invizibile, ce recepţionează undele sonore, vibraţiile aerului. Au rolul unor antene!

★

Reportajul de faţă se intitulează „Florile oraşului". O să vă întrebaţi poate: ce legătură are cu titlul?

Mai întîi, trebuie să ştiţi că multe din florile care vor înfrumuseţa în curînd grădinile din localitate — circa 100 000 de petunii, muşcate, garoafe şi altele — sînt crescute şi îngrijite de elevi în orele de practică. Dar priceperea lor şi-au arătat-o şi cu alte ocazii: în amenajarea parcului din faţa noii case de cultură din oraş, în formarea coroanelor teilor de pe aleea principală. Ei, — şi în primul rînd ei, ca... specialişti — contribuie cu însufleţire alături de toţi utemiştii din localitate la înfrumuseţarea oraşului lor, Curtea de Argeş.

AL. DINU IFRIM

Multe din florile acestea, aflate încă în seră, vor împodobi în curînd haina de primăvară a oraşului.

ROMANIC AUREL, clasa a V-a D

MOROŞANU SILVIA, clasa a VI-a A

BARCARU DIONISIE, clasa a VI-a B

Însemnări dintr-o şcoală

Cei trei Moroşanu

Sala e plină de elevi. Linişte. O pionieră iese în faţa cortinei, face o reverenţă şi anunţă scurt:

— Acum urmează o suită de dansuri moldoveneşti...

Deodată, în ropotul aplauzelor din sală, pe scenă îşi fac apariţia dansatorii — băieţi şi fete îmbrăcaţi în frumoase costume naţionale, cu înflorituri artistice de arnici şi mărgeluţe colorate. Bat pasul vioi în ritmul cîntecului, se prind în hore însufleţite, interpretează cu emoţie şi gingăşie dansuri de prin partea locului.

Captivat de frumuseţea jocului şi a costumelor, nu stai să distingi feţele copiilor. Privind mai atent însă, observi printre inimoşii interpreţi trei care seamănă leit între ei, — două fete şi un băiat. Sînt trei fraţi, pe nume Costel, Nina şi Silvia Moroşanu, elevi la şcoala medie din comuna Pueşti, regiunea Iaşi. Ei sînt cunoscuţi nu numai ca participanţi nelipsiţi de la manifestările artistice din şcoală, dar şi ca fruntaşi la învăţătură. Pe primele două trimestre ei au obţinut numai medii de 9 şi 10. Şi sînt hotărîţi ca în trimestrul al treilea să obţină rezultate şi mai frumoase.

Şcoală nouă

Prin faţa şcolii se vede trecînd un autocamion încărcat cu cărămizi noi nouţe.

— A sosit maşina! anunţă un pionier.

Nu peste mult timp, însoţiţi de instructoarea superioară de pionieri, utemista Liliana Vesel, pionierii adunaţi în curtea şcolii se îndreaptă cîntînd spre un loc viran, unde a oprit autocamionul.

— Sus, băieţi! spune Barcaru Dionisie, preşedintele unităţii de pionieri. Şi într-o clipă, înşiraţi în ordine, unul lîngă altul, pionierii încep să descarce cărămizile. Zburînd din mînă în mînă, sînt aşezate în stive. Se află acolo Romanic Aurel, Scarlat Marioara, Neamţu Gheorghe, Blanaru Constantin, şi mulţi alţi pionieri şi şcolari nelipsiţi de la activităţile de folos obştesc.

Şoferul, în mijlocul copiilor, se ia cu ei la întrecere în hărnicie, se bucură de bucuria lor: la toamnă, cînd se vor întoarce din vacanţa mare, elevii vor începe cursurile într-o şcoală nouă!

AL. PROFIRIU

ȘTIRI ȘI INFORMAȚII DE PE GLOB

Lupta minerilor francezi n-a fost în zadar

După 35 de zile de grevă, cei 220 000 de mineri francezi, sprijiniți de milioane de oameni ai muncii din Franța și din alte țări, au obținut un succes de seamă. Între direcția minelor și cele trei federații sindicale ale minerilor a fost semnat un acord, care prevede majorarea salariilor. Începînd de la 1 aprilie 1963, salariile minerilor vor fi majorate cu 6,5 la sută. Pînă la 1 aprilie 1964 salariile vor trebui să fie majorate cu 12,5 la sută, iar la începerea lucrului minerii vor primi cîte 100 de franci. De asemenea, au obținut și prelungirea concediului plătit. Acest succes al minerilor francezi, datorat unității lor de luptă și solidarității muncitorilor francezi nu se răsfrînge numai asupra minerilor ci și asupra altor categorii de muncitori. Clasa muncitoare din Franța desfășoară o puternică activitate revendicativă. Peste 350 000 de muncitori feroviari au obținut satisfacerea revendicărilor lor tot în urma grevelor. Muncitorii din sectorul transporturilor cu autobuzele din peste 40 linii au declarat grevă. Tehnicienii și personalul administrativ de la radioteleviziunea franceză au declarat o grevă de 24 de ore chiar în ziua în care s-a anunțat succesul obținut de mineri. Iar cadrele didactice, profesori universitari și lucrătorii din institutele de cercetări au hotărît să organizeze o grevă de 24 de ore, pentru a putea obține drepturile lor. Iată dar adevărata viață din țările capitaliste de pretutindeni, unde legea de bază este exploatarea omului de către om. Acolo unde marii industriași și negustori, mînă-n mînă cu bancherii și moșierii jefuiesc munca popoarelor, drepturile cele mai firești ale omului, dreptul de a se hrăni pentru a putea trăi, nu poate fi obținut decît printr-o luptă dîrză, susținută de către întreaga clasă muncitoare și intelectualitatea progresistă.

Zborul stației automate „Luna — 4"

În cadrul programului de cercetări asupra spațiului cosmic și planetelor sistemului solar, la 2 aprilie 1963 în Uniunea Sovietică a fost lansată o rachetă cosmică în direcția Lunii. Stația automată „Luna—4", instalată la bordul rachetei cosmice a trecut în ziua de 6 aprilie, ora 4,24 (ora Moscovei) la o distanță de 8 500 km de suprafața Lunii. Experiențele și măsurătorile efectuate cu ajutorul stației s-au terminat, obținîndu-se un vast material experimental avînd o mare importanță pentru rezolvarea unor probleme tehnice legate de pregătirea zborului omului pe Lună.

În continuarea zborului său, stația automată „Luna—4" se va roti în cursul anului 1963 în jurul Pămîntului pe o orbită alungită. Datorită influenței forței de atracție a Soarelui și Lunii, orbita de deplasare a stației va suferii cu timpul modificări, din care cauză „Luna—4" va ieși din sfera de acțiune a forței de atracție a Pămîntului și se va transforma într-un satelit artificial al Soarelui.

Mare termală subterană

Oamenii de specialitate maghiari au constatat în cadrul studiilor efectuate în ultimii ani asupra izvoarelor termale care țîșnesc la forarea sondelor de petrol, că pe o mare parte din teritoriul țării există ape termale, datînd din era terțiară. Acestea reprezintă 4 900 miliarde mc apă cu o temperatură medie de 98 grade — o adevărată mare termală.

La Szeged e în proiect să se ridice o uzină de termoficare pentru experimentarea condițiilor de utilizare a apelor termale la încălzirea imobilelor, serelor și cazanelor fabricilor.

Moș Ilie Stamate

Ce vîrstă credeți că poate avea bătrînul din fotografie? Veți răspunde, probabil: 70... 80... Dacă vom spune însă că bătrînul Ilie Stamate din satul Firiz, regiunea Oltenia, avea la revoluția din 1848 vîrsta de... 5 ani, iar pe vremea lui Cuza era flăcău de 16 ani, n-o să credeți! Dar, într-adevăr, bătrînul Stamate împlinește venerabila vîrstă de... 120 de ani!

Iată-l pe decanul de vîrstă al satului stînd de vorbă cu pionierii din comuna sa, povestindu-le din istoria comunei pe care el a apucat să o trăiască personal.

Răspundem la întrebările puse de elevii Bîrnă Mircea din Timișoara, Macoveanu Ștefana din Gurbănești, regiunea București, Pîrvu Dumitru din Richițele-Argeș, Oneață Gheorghe și Dumitrache Ion din Pădureți-Argeș, Ionescu Ștefan și Grünsperger Alexandru din Aleșd-Crișana, Stan Maria din Gîrda-Cîmpeni, regiunea Cluj și Guran Valeria din Giurgiu.

CEA MAI MICĂ ȘI CEA MAI MARE INSULĂ DE PE GLOB

Cea mai mică insulă de pe glob nu poate fi precizată, aceasta putînd fi socotită drept orice stîncă.

Printre cele mai mici, în parte locuite, exemplificăm cîteva: **Comino** ($2,6\ km^2$), așezată în centrul Mării Mediterane, **Elobey Grande** ($2,27\ km^2$) și **Elobey Chico** ($0,19\ km^2$) în Golful Guineea (vestul Africii); **Insulele Cocos sau Keeling** în Oceanul Indian — totalizînd $13\ km^2$ și cu o populație de 652 de locuitori.

Cea mai mare insulă de pe glob este **Groenlanda**, cu o suprafață de $2\,130\,800\ km^2$ aparținînd continentului America de Nord. Populația 30 000 de locuitori.

CEA MAI TÎNĂRĂ CAPITALĂ DIN LUME

Cea mai tînără capitală din lume este orașul **Brasilia** din Brazilia (America de Sud), construit de curînd în statul Goias (pe podișul Braziliei). Este capitală din anul 1960 și are în prezent peste 100 000 de locuitori.

CEA MAI LUNGĂ PEȘTERĂ DIN LUME ȘI DIN R.P.R.

Cea mai lungă peșteră din lume este peștera **Mamutului** (Mamouth Cave) din statul Kentucky (în vestul Munților Apalași, Statele Unite ale Americii). Are 170 km lungime (după alte surse 250 km); în Europa este peștera **Hollach** din Elveția de 73 km, iar în R.P.R. peștera **Topolnița** din podișul Mehedinți (nord-vestul Olteniei) de aproape 11 km.

CARE SÎNT CEI MAI ÎNALȚI MUNȚI DIN LUME

Cei mai înalți munți din lume sînt Himalaya din Asia, care ating în vîrful **Chomolungma** (Everest) 8 848 m. și **Kanchenjunga** 8 585 m. Alți munți înalți: **Karakorum** (Asia) de 8 611 m, vf. **Tirich Mir, Anzi** (America de Sud) de 7 014 m — vf. **Illampu** (Bolivia), Alpi (Europa) de 4 810 m vf. **Mont Blanc.**

Prof. MIRCEA BUDACU

Există în Antarctica o insulă cu nume romînesc?

Da. In Antarctica se află o insulă numită Cobălcescu, care face parte din arhipelagul Palmer. Ea a fost descoperită la sfîrșitul secolului XIX de către expediția antarctică (1897—1899) efectuată cu vasul „Belgica", unde a participat și savantul romîn Emil Racoviță, care a dat acestei insule numele celebrului geolog romîn, Cobălcescu. In aceste locuri denumite „lume a tăcerii" nu există așezări omenești.

•FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ•

GRĂJDEANU MIRCEA, cl. a VI-a, Școala medie Cernavodă, raionul Medgidia, reg. Dobrogea

PETRI IOAN, cl. a VI-a, Școala de 8 ani com. Cața, reg. Brașov

CRIȘAN ALEXANDRU, cl. a VI-a, Școala de 8 ani com. Jupalnic, raionul Orșova, reg. Banat

SIMLOVICI ADRIANA, cl. a VII-a A, Școala medie nr. 7, Timișoara

ȚURLEA VALENTINA, cl. a VII-a, Casa de copii școlari — Curtea de Argeș

•FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ•

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

LUCRĂRI DE PRIMĂVARĂ ÎN STUPINĂ

Primele plante de primăvară au înflorit, lucru ce ne indică nouă că albinele vor ieși din stup și vor porni la drum în căutarea lor. Pentru a înlesni acest lucru albinelor, trebuie ca noi să executăm unele lucrări de primăvară în stupină.

1. Amenajarea locului unde se vor așeza stupii se va face astfel: se va curăța de uscături, se va nivela și se va fixa locul de așezare al stupilor. Pe locul fixat facem „oglinda stupului" pe care împrăștiem nisip și punem scăunașul stupului.

2. Curățirea stupului se face astfel: se vor îndepărta de la urdinișurile stupilor albinele moarte, iar rumegușul și alte resturi de pe fundul stupului se înlătură folosind o pană de gîscă sau o sîrmă îndoită. În cazul în care fundul stupului este mobil, el se va scoate, se va curăța răzuindu-se și apoi se va spăla cu leșie după care se va șterge bine.

3. Plantarea pomilor fructiferi în jurul stupinei și semănarea semințelor unor plante melifere ca: sulfina albă și galbenă, rapița, facelia, floarea-soarelui, muștarul, levănțica etc.

4. Revizia sumară a familiei se va face cînd temperatura aerului va atinge la 12-14° urmărind și notînd în jurnalul stupinei următoarele: numărul stupului, prezența mătcii, puterea familiei, rezervele de hrană, starea cuibului, aprecieri asupra iernării familiei de albine: dacă în faguri există puieți, matca trăiește. În lipsa puietului, vom cerceta fiecare ramă. Dacă nu găsim matca, vom așeza o ramă de control cu ouă și cu larve tinere în mijlocul cuibului pe care albinele vor clădi „botca de salvare". Dacă se observă în familie neliniște, înseamnă că familia este orfană. Atunci se va introduce în colivie o matcă. Lipsa mierii din faguri ne indică să facem hrănire stimulentă cu sirop de zahăr.

prof. MARIA MACARIE

ECRANUL PANORAMIC

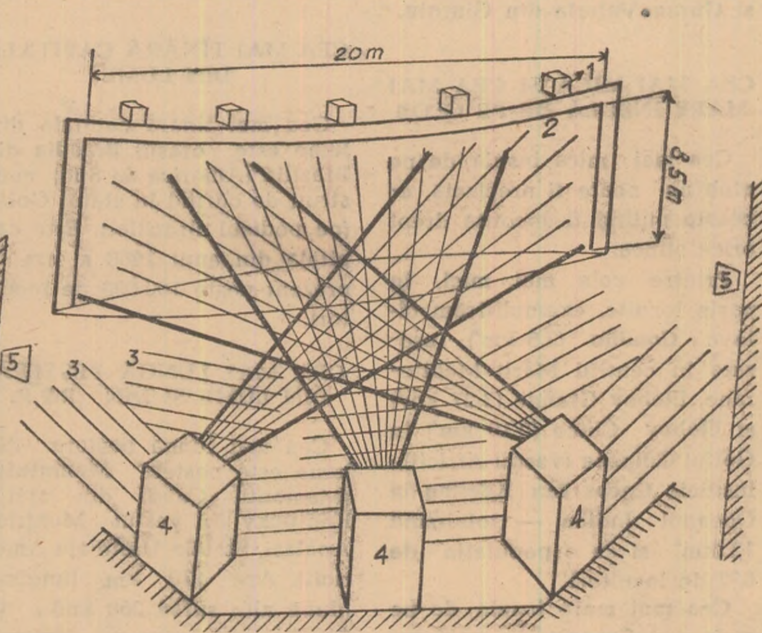
O dată cu începutul acestui an iubitorii de cinematograf au avut o surpriză: inaugurarea la „Patria" a primului cinematograf panoramic din Capitală și din țara noastră, unul din cele 500 de cinematografe de acest fel din lume adaptat pentru asemenea spectacole. În ce constă surpriza? Pînă la apariția ecranului panoramic, iubitorii de cinematograf au fost obișnuiți cu ecranul dreptunghiular normal sau cu ecranul lat — cinemascop. Aceste două tipuri de ecrane nu reușeau să redea evenimentele prezentate în diversele filme cît mai apropiat de realitate. Ecranul panoramic aduce acest element nou: ne face să trăim mai intens acțiunea, care se desfășoară în film, acțiunea filmului ne este redată cît mai apropiată de realitate. Al doilea element nou al ecranului panoramic este sunetul stereofonic, sau de relief. Datorită acestui fapt cînd rulează un film pe ecran panoramic, sunetul se aude din locul unde se găsește plasat actorul, astfel încît spectatorul are impresia că participă și el la desfășurarea acțiunii.

Și evident elementul cel mai nou pe care l-a adus ecranul panoramic instalat și la cinematograful Patria este însăși instalația, care permite proiecția, atît a filmelor normale cît și a celor pe ecran lat și cu sunet stereofonic pe patru canale, cît și a filmelor pe ecran panoramic cu sunet stereofonic pe șase canale.

Ecranul panoramic de la „Patria" are o formă foarte curbată către exterior, cu o lățime de 20 de metri și o înălțime de 8,5 metri. Materialul din care este realizat este o țesătură extrem de fină acoperită cu material plastic perforată cu orificii cît vîrful de ac pentru a permite trecerea sunetului. Efectul stereofonic, adică de relief al sunetului este asigurat de cinci grupe de difuzoare plasate în spatele ecranului și de 28 de difuzoare împrăștiate în toată sala. Instalația de proiecție propriu-zisă se compune din trei aparate de proiecție dintre care două sînt aparate universale, care permit redarea atît de filme pe ecran îngust cît și pe ecran lat, iar al treilea permite proiectarea jurnalului și a completărilor.

Din cabina de proiecție se comandă automat deschiderea și închiderea cortinelor, precum și aprinderea și stingerea celor 2 500 de becuri așezate pe plafonul cinematografului asigurîndu-i o lumină corespunzătoare.

ing. A. LISEANU

Schema de principiu a cinematografului panoramic:

1) difuzor de ecran.
2) ecran panoramic.
3) scaune pentru spectatori.
4) camere de proiecție.
5) difuzoare de sală.

Există viață pe planetele Venus și Marte?

Studiind diferite unde (spectre) luminoase, care au ca punct de plecare planeta MARTE, savantul sovietic G. Tihov a emis ipoteza că pe această planetă există unele forme de viață inferioară. El a observat că zonele întunecate, care acoperă suprafața planetei mai ales în regiunea polilor, își schimbă culoarea, de la un anotimp la altul, și de aici a dedus că în acele zone trăiesc, probabil, licheni și mușchi, *plante care rezistă la frigul și seceta ce dăinuie acolo.* Temperatura pe suprafața planetei Marte rareori ajunge în regiunea ecuatorială la + 30°C, în schimb noaptea scade pînă la —70° C și chiar la — 100°C.

Dar oare actualele viețuitoare marțiene sînt trepte de evoluție spre altele noi, superioare, sau sînt *resturi ale unei vieți aflate pe cale de dispariție?* Se pare că cea de-a doua ipoteză este valabilă, mai ales că nu de mult s-a descoperit că *pe Marte există substanțe organice caracteristice tuturor organismelor vii.*

Cît privește planeta VENUS, deși nici ea n-a fost neglijată de oamenii de știință, totuși, datele despre ea sînt mai puține și mai incomplete. Încă în 1949 savantul N. Barabasov a emis ipoteza că suprafața planetei ar fi scăldată de un vast ocean.

Atmosfera venusiană a fost studiată de Nicolai Kozirev, care a constatat că ea se compune din aproximativ aceleași gaze ca și cea terestră. Prin observații radioastronomice s-a stabilit că temperatura de pe suprafața planetei Venus ar fi în jurul a + 135°C, totuși, se crede că și aici viața ar fi putut apare în jurul polilor. Mulți oameni de știință socotesc că *viața pe Venus s-ar afla în stadiul în care se afla ea pe Pămînt în perioada carboniferă (vegetație bogată reprezentată de plante uriașe, iar dintre animale cele mai numeroase ar fi reptilele-gigant).*

Toate acestea sînt presupuneri, ipoteze, iar pentru ca ele să fie confirmate, pentru ca tainele ce înconjoară aceste planete să fie risipite, este nevoie de noi cercetări și poate chiar de descinderea unor cosmonauți la fața locului.

biolog V. PODINĂ

Construiți-vă singuri

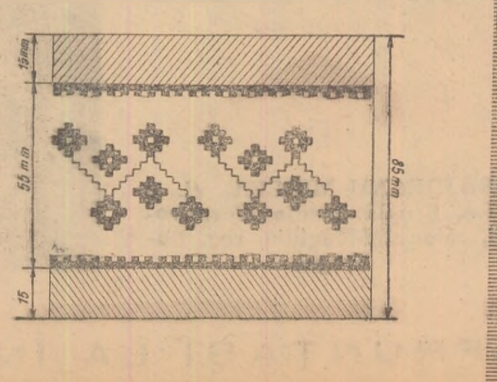
CUM PUTEM CONFECȚIONA UN cordon

Cordonul este o panglică avînd lungimea egală cu circumferința taliei, iar lățimea de la 5 la 8,5 cm. El se poate confecționa din piele, material plastic sau din diferite țesături de bumbac, in, cînepă, lînă. Vouă, dragi pionieri, am să vă prezint un model de cordon frumos, și ușor de executat.

Modelul, prezentat în desenul de mai jos, se poate executa pe o țesătură de stofă subțire de rochii, avînd grijă ca atît firele de urzeală, cît și cele de bătătură ale stofei să fie de aceeași grosime, pentru ca punctele să fie egale. Dacă nu aveți stofă, puteți să executați modelul pe baziaș, canafas și altele. Așa cum vedeți, atît modelul din mijloc cît și chenarul se execută în cruciulițe și punct de tighel, sub formă de linii verticale și orizontale. Ca să aibă un aspect cît mai plăcut, se execută modelul cu două culori de ață, muliné sau bumbăcel, intercalate una cu cealaltă, avînd grijă să asortăm culorile de ață cu materialul-fond pe care vom executa modelul.

După ce modelul este executat în întregime treceți la finisarea cordonului, avînd grija, desigur, să aplicați o pînză întăritoare (canafas) în interiorul cordonului; întoarcem apoi rezerva de la chenar peste întăritură și o prindem cu punctul oblic. Ca să nu se vadă întăritura, se va aplica peste ea o fundă din mătase sau cogrenă, care este mai rezistentă. Ca să puteți îmbrăca cordonul, montați la capete copci cu cîrlig sau o cataramă.

ELISABETA JIANU
prof. la Cercul de Confecții și broderii, Palatul pionierilor, București

RODICA de vorbă cu cititorii

...În sala căminului cultural din comuna Poșești, raionul Teleajen s-a adunat multă lume. Spre scenă se îndreaptă grupuri, grupuri de pionieri îmbrăcați în haine de sărbătoare. Mulți poartă frumoase costume naționale romînești. Cu toții sînt veseli căci astăzi se desfășoară aci concursul cultural artistic al pionierilor și școlarilor. Printre cei ce se vor întrece se află și pionierii din comunele vecine Rîncezi, Starchiojd, Tîrlești și Valea-Anei. Dar iată că gongul a bătut și în sală se face liniște.

La ridicarea cortinei, pe scenă apar primii concurenți — pionierii brigăzii artistice din Starchiojd cu programul intitulat „Viața nouă în sat la noi".

Se recită poezii, se cîntă, se joacă. Aplauzele răsună prelung din toate colțurile sălii. Urmează rînd pe rînd pionierii formațiilor din celelalte comune. Apoi... clipe de așteptări, emoții. Cine va ocupa primul loc?

Așteptările nu sînt însă îndelungi. Pe locul întîi s-au clasat pionierii din brigada Școlii de 8 ani din comuna Starchiojd.

...La faza intercomunală a concursului cultural-artistic, care a avut loc în comuna Scobințiv, raionul Hîrlău, spectatorii au avut plăcerea să asiste la desfășurarea unei frumoase suite de dansuri populare moldovenești prezentate de pionierii din comuna Sticlăria. Costumele frumoase, coloritul lor bogat și o interpretare frumoasă — au făcut ca ropotele de aplauze din sală să se prelungească. Ca o surpriză a spectacolului pionierul Boca Ion — a cîntat la fluier cîteva doine și dansuri populare.

...Orchestra Școlii de 8 ani din comuna Gherghani, e o orchestra tînără, care a luat ființă cu cîteva luni în urmă. Ea cuprinde 65 de pionieri și școlari cu note foarte bune la învățătură. Acești pionieri cîntă la chitară, acordeon, banjou și mandolină. În orchestră cîntă și cîțiva școlari din clasa I printre care și Anason Mariana. Orchestra e cunoscută atît de colectiviștii din comună cît și de cei din comunele vecine. Pentru concursul cultural artistic pionierii din orchestră se pregătesc de multă vreme. „Slavă partidului", „Ceardaș", „La oglinda" sînt doar cîteva dintre cîntecele învățate.

Sînt frumoase aceste vești, nu-i așa, dragi prieteni?

Pe toate le-am aflat din scrisorile primite de la Școala de 8 ani comuna Starchiojd, raionul Teleajen, de la Penciuc Pintilie, comuna Scobinți, raionul Hîrlău și Alecu Constantina, comuna Ghergani, raionul Răcari. Ele mi-au plăcut mult și am ținut să vi le împărtășesc și vouă.

Despre concursul cultural artistic mi-au mai scris și Șerban Dorel, comuna Stoenești, raionul Mușcel, Bostan Ticu, comuna Vulturu, raionul Focșani, Schaff Karl, comuna Iosifalău, raionul Lugoj, Cionta Doru, comuna Bîrzova, raionul Lipova și alții.

Pentru următoarea fază vă urez tuturor succes și aștept pe curînd noi vești.

RODICA

SPORT

Amenajați singuri O BAZĂ SPORTIVĂ simplă

O dată cu venirea primăverii și a timpului frumos activitatea sportivă în aer liber devine una din preocupările pionierilor și școlarilor, făcînd ca terenurile și curțile școlilor să cunoască din nou freamătul jocului și voioșiei. Dar pe lîngă entuziasm și cunoștințe este necesar și locul unde să se poată desfășura asemenea activități, adică terenuri curate, bine amenajate.

• **Pionierilor de la Școala medie „I. A. Komenski" din Deva** nu le-a scăpat din vedere acest lucru. Încă cu cîteva săptămîni în urmă ei au început amenajarea unei baze sportive simple, care va avea un teren de volei, două terenuri de baschet, un teren de handbal în 7, o pistă de alergare de circa 200 de m, o groapă de săritură în lungime și porticul de gimnastică.

Pionierii, alături de utemiști au lucrat pînă acum la săparea șanțurilor de scurgere, la transportarea pămîntului nefolositor și la nivelarea terenului.

De asemenea, de-a lungul curții, lîngă zidul care delimitează curtea, se va amenaja o pistă de alergare de circa 60—80 de m.

Pîna acum s-au făcut măsurătorile terenurilor, s-au procurat panourile de baschet, de asemenea, plasa și stîlpii celor două terenuri de volei.

Primele întreceri sportive se vor desfășura în cinstea zilei de 1 Mai.

• **Elevii și pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Măgura Ilvei, raionul Năsăud,** sub îndrumarea și conducerea profesorului de educație fizică Leonida Bunibu, vor începe în curînd amenajarea unei baze sportive simple.

Ea va avea un teren de fotbal, un teren de handbal și unul de volei. După cum ne-a scris elevul Ruști Leontin, de un real folos le-au fost pionierilor din Măgura îndrumările date de gazeta noastră.

• **Direcțiunea Școlii medii „Decebal" din Deva,** o dată cu venirea primăverii, și-au propus să înceapă amenajarea unei baze sportive simple, care va avea un teren de baschet și două terenuri de volei.

La amenajarea terenurilor vor participa utemiștii și pionierii din clasa a VII-a.

• Curtea imensă a **Școlii medii nr. 4 „Ștefan Gheorghiu" din Brașov,** de mai mult timp s-a transformat într-un adevărat șantier. Nici ploile, nici chiar zăpada căzută n-au putut opri ofensiva lucrărilor micului șantier.

Pionierii Cojocaru Daniela, Constantinescu Doru, Popa Radu, Vasilescu Constantin, Cimpoacă Cornelia, Neagu Livia, Bran Lucia, Cotîrlea Ilie, Colceru Mihai și alții, alături de utemiștii din școală, participă zilnic la construirea bazei sportive. Ei au ajutat la transportarea celor 150 de camioane de piatră și pietriș, la săparea șanțurilor de scurgere precum și la alte munci.

Baza sportivă ce va fi dată în folosință pînă la 1 iulie, va avea un teren de volei, un teren de baschet, unul de handbal, o pistă de alergare de circa 200—300 de m și o groapă de săritură în lungime

Vă prezentăm
Handbalul în 7

Handbalul în 7, spre deosebire de alte jocuri sportive, este un joc relativ tînăr, care a apărut în Europa la începutul secolului nostru, ca o transformare a unor jocuri cu caracter popular. El a apărut aproape concomitent în cîteva țări fiind cunoscut sub denumiri diferite ca: „Hazena", „Handbold", sau „Torbal". Transformările și modificările aduse jocului au dat naștere puțin mai tîrziu adevăratului joc de handbal și anume, handbalul în 11, care s-a răspîndit repede în toate țările Europei.

La noi în țară primul meci de handbal în 7 s-a jucat în 1950, la Timișoara, iar în 1957 a avut loc primul campionat republican. Concomitent cu handbalul în 11, și selecționatele noastre de handbal în 7 obțin succese pe plan internațional. În 1961, echipa feminină „Știința București" cucerește „Cupa Campionilor Europeni" învingînd în finală echipa „Dinamo-Praga". Iar reprezentativa națională masculină devine, în același an, campioană mondială, surclasînd într-o finală de-a dreptul pasionantă echipa R.S. Cehoslovace.

Ce se poate spune despre handbalul în 7? Handbalul în 7 se desfășoară în alergare, iar uneori în cea mai mare viteză. Acest lucru impune jocului un caracter dinamic. Handbalul în 7 are o tehnică simplă și ușor de învățat, a cărei bază o constituie mișcările de alergare, săritură, prindere și aruncare. Aceste mișcări simple cît și altele mai complicate, ca fentele, au mari influențe asupra dezvoltării fizice armonioase. În figurile de pe margine vă prezentăm cele mai caracteristice procedee de aruncare la poartă: 1) Aruncarea la poartă din alergare; 2) din săritură; 3) din încrucișare de pași; 4) din săritură cu plonjon; 5) pe lîngă genunchi.

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

„Concursul de fotografii organizat în cinstea Zilei de 1 Iunie"

„De vorbă cu Moș Arici" cercul foto de la Casa pionierilor din Oradea

GINDURI DE PIONIER

Iubesc imensul lan de pîine,
parfumul de cernoziom,
știu mult prea bine: eu, ca mîine,
voi fi, pe cîmpuri, agronom.

Pe alții îi atrage zborul,
se vor piloți, cosmonauți.
Dar mie-mi place-n cîmp covorul
de ierburi moi cu-arome iuți.

În nesfîrșirea holdei coapte
vreau ca-n păduri să rătăcesc,
pe cînd tractoarele, în noapte,
mă cheamă-n graiul lor frățesc.

În pîinea din cuptoare scoasă
și gîndul meu se va urzi,
și astfel eu voi sta la masă
cu țara-ntreagă, zi de zi.

Iubesc cîmpia asta toată,
parfumul de cernoziom,
știu mult prea bine că odată
voi fi un vrednic agronom.

Dar, bineînțeles, concediul
eu tot pe Marte-am să-l petrec...

Nerăbdare

Adormit de-o veșnicie
cerul a-nceput să-nvie,
tot pierzînd mereu din slavă
sub taiș de astronavă.

Stelele, că-s mai departe,
îl privesc cu jind pe Marte,
fiindcă știu că în curînd
și el va veni la rînd
să asculte, să cunoască
vorba noastră omenească.
Venus, în găteli de nori,
iese mai devreme-n zori,
și-ncă mai devreme-n seară,
ca un licăr de comoară,
întrebînd neîncetat:
— Cum? Nici astăzi n-ați plecat?

Însă Luna, că-i a noastră,
suie mîndră-n bolta-albastră,
fericită c-a primit
darul de neprețuit
ce-i lucește în colan:
secera lîngă ciocan.

Și, foșnind de nerăbdare,
ceru-ar vrea să mai coboare.

Aprilie

Aprilie trecea pe cer
cu pensuli moi de-alabastru,
cînd gîndul vechi, turnat în fier,
s-a preschimbat în astru.

Cîntau în noi astronomii,
rotiri de universuri,
și-o sete-a marei poezii.
Dar cum s-o spui în versuri?

Puteam afla, neîncercat,
mai luminos ca neaua,
izvorul versului, curat,
din care naște steaua?

Și-n slăvi racheta-am urmărit,
trecînd neînfricată,
cu versul din adînc țîșnit,
mai viu ca niciodată:

„Porni luceafărul. Creșteau
În cer a lui aripe,
Și căi de mii de ani treceau
În tot atîtea clipe.

Un cer de stele dedesubt,
Deasupra-i cer de stele —
Părea un fulger ne-ntrerupt,
Rătăcitor prin ele..."

Drumuri nebătute

De la stea pînă la stea
numai căi, în cartea mea,
de la stele pîn'la stele
drumuri sînt visele mele,
drumuri, drumuri nebătute
îndemîndu-mă: — Hai, du-te!

Știu: de veacuri lungi și grele
umblă visele prin stele,
și Pămîntul vrea să știe
calea dreaptă prin tărie,
de la soare pîn'la soare,
printr-a stelelor ninsoare.

Poate-acolo, sus, în spații
vorba mi-o așteaptă frații,
poate-acolo în țării
nu sînt încă bucurii,
poate floarea nu-nflorește,
poate zîmbet nu zîmbește.

De la stea pînă la stea
numai căi, în cartea mea,
Și-ntr-o zi, nu prea departe,
căile de-aici, din carte,
s-or muta pe boltă, sus,
unde astăzi drumuri nu-s,
și-au s-asculte și-alte astre
cîntecele lumii noastre!

Versuri de
MIHU DRAGOMIR

Întîia noapte albă

Se-arată zorii la fereastră
și somnul încă nu te-a prins.
Pe cer e-un fîlfîit de steaguri
chemîndu-te în roșu-aprins.

De-atîtea gînduri fără număr
tu n-ai dormit întîia dată,
știind că azi, de dimineață,
vei pune roșia cravată.

Trăiești întîia noapte albă,
și ziua vine-atît de greu...
Știi cum va fi, dar toată noaptea
„Și cum va fi?" — te-ntrebi mereu.

Și-o noapte-ntreagă, fără voie
privind ce-aproape este luna,
ți-ai mîngîiat, în gînd, cravata
șoptind: — Sînt gata-ntotdeauna!

Cîndva, ca azi, poate-ai să-ntîmpini
Întîia rază de pe cer,
c-un gînd neîncercat de nimeni —
pe planșa ta de inginer.

Sau trenu-l vei conduce-n noapte,
legînd îndepărtate locuri,
sau vei urca mai sus, spre stele,
mai albe frunțile de blocuri.

Sau vei bolti din tine versul
ce încă n-a mai fost rostit,
sau cu brigada de tractoare
ara-vei cîmpul nesfîrșit.

Și-ai să ți-aduci mereu aminte,
oricîte nopți vor fi trecut,
de-această-ntîia noapte albă,
de ceasu-acesta de-nceput!

Se-arată zorii la fereastră
și somnul încă nu te-a prins,
Pe cer e-un fîlfîit de steaguri
chemîndu-te în roșu-aprins.

Trecută-i prima noapte albă
și ziua, ca o-mbrățișare,
la piept îți prinde-ntîia rază
din steagul clasei muncitoare...

ARIPIOARĂ ALBĂ

În primăvară, pe acoperișul școlii s-au oprit două berze și au început să-și facă un cuib. Era recreația mare și copiii se jucau în curtea școlii. Una dintre berze a zburat lin deasupra lor și apoi a coborît.

— Ia, uitați-vă, uitați-vă! a strigat un copil.

— E-o barză neobișnuită, a observat Tică, responsabilul de la Colțul viu. Vedeți, are o aripă în întregime albă. Nemaipomenit! O să scriu în caietul de observații despre barza noastră cu aripioară albă.

— Ce-ar fi să-i zicem Aripioară Albă!... Aripioară Albă, ce nume frumos!

Și de atunci, berzei i-a rămas numele Aripioară Albă. Ea cobora adesea printre copii. O dată, cineva — nu se știe cine — din dragoste pentru Aripioară Albă a luat cutia cu broscuțe de la Colțul viu și, fără știrea lui Tică a scos-o afară în locul unde obișnuia să coboare barza. Se înțelege că, atunci, Aripioară Albă a avut parte de un prînz în lege. Dar cu ce s-a ales o asemenea inițiativă, ce discuții au urmat între „naturaliști", să nu mai amintim...

Nu după mult timp, din cuibul berzelor s-au sumețit patru căpșoare pufoase, cu cioculețe mici, portocalii.

— Au scos pui berzele noastre s-au bucurat copiii.

— De acum, familia berzelor s-a mărit. Trebuie să-mi fac un caiet special — i-a spus Tică lui Ionel, prietenul lui cel mai bun. O să scriu acolo totul despre puii de barză, despre dezvoltarea lor, despre felul în care învață să zboare.

Primele lecții de zbor au fost un adevărat spectacol. Puișorii fricoși se legănau nesiguri pe marginea cuibului apoi, la îndemnul părinților, își desfăceau aripile și își luau zborul. În fiecare zi zburau tot mai departe de școală, peste sat, peste pădure.

Zilele fierbinți ale verii au trecut repede. Copiii au petrecut vacanța în tabere pionierești, iar toamna s-au reîntors la școală odihniți, voioși. Cînd au văzut puii de barză, aproape să nu-i recunoască, atît de mult semănau cu părinții lor.

Dar iată că toamna risipea frunzele din copaci. Pe cerul cenușiu și rece treceau stoluri, stoluri de păsări călătoare.

— De-acum o să plece și berzele noastre — zise cu tristețe Tică. Vine frigul...

— Măcar să le vedem cînd pleacă să ne luăm rămas bun — spuse o fetiță.

Nu după mult timp, se auzi semnalul dat de cîțiva copii: „Pleacă, pleacă berzele! Veniți repede, că pleacă!"

Într-o clipă au ieșit toți în curte. Urmăreau tăcuți stolul de berze, care se rotea sus, sus, deasupra satului. S-a ridicat și Aripioară Albă. Și-a desfăcut aripile, și-a întins gîtul și... s-a prăbușit de pe acoperiș în mijlocul curții. Îngrijorați, copiii au înconjurat-o. Tică și-a făcut loc printre ei, a mîngîiat-o pe cap, a ridicat-o și nu i-a fost greu să observe că sub o aripă, fulgii erau împurpurați de sînge.

— Are o rană. A constatat cu tristețe Tică. Să vină repede Nina cu trusa de prim ajutor.

Imediat a sosit Nina și a încercat să dezinfecteze rana.

— Ar fi bine s-o ducem la medicul veterinar, și-a dat ea cu părerea.

— S-o ducem! au hotărît în cor copiii.

După cîteva zile, au început să cadă primii fulgi de zăpadă. Aripioară Albă a fost găzduită la Colțul viu. Toată iarna copiii au îngrijit-o cu drag, i-au vindecat rana, i-au adus hrană.

★

A sosit din nou primăvara! În livezi și păduri, pomii zîmbesc cu mugurii proaspeți. Pe cerul albastru alunecă stoluri, stoluri de păsări călătoare.

În curtea școlii, copiii, împreună cu Aripioară Albă, își așteaptă vechii prieteni. Uite-i! De sus se desprind cinci berze, se apropie de acoperișul școlii. Aripioară Albă fîlfîie din aripi și-și ia zborul spre familia ei.

Păsările se rotesc deasupra satului, deasupra școlii.

Bun venit, oaspeți ai primăverii!

LIDIA NOVAC

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii